

شاعر قرن

یکصدمین زادروز
احمد شاملو

با نوشته‌هایی از:
فرهاد محرابی / فاروق مظلومی
کاوه فولادی نسب / ایمان پاکنهاده

نگاه هم‌میهن

امیرزاده کاشی‌ها و وطنی به رنگ آبی

درباره نگاه شاملو به «وطن»

مهرداد خدیر
معاون سردبیر

در یکصدمین زادروز احمد شاملو، ذوق نوازتر آن است که شعر او را زمزمه کنیم و دل به موسیقی درونی آن بسپاریم و ببینیم در همین شعر با صدای حروف سین و گاف چه سمفونی باشکوهی به راه انداخته است: شب ورود بی انحنای ستارگان / که سرد می‌گذرد / و سوگواران درازگیسو / بر دو جانب رود / یادآورد کدام خاطره را / با قصیده نفس‌گیر غویان / تعزیتی می‌کنند / به هنگامی که هر سپیده / به صدای هم‌آواز دوازده گلوله / سوراخ می‌شود...

همین لذت اگر چه بسنده است ولی کاری است که در خلوت باید انجام داد و غرض از یادداشت در روزنامه، باید دیگر باشد. احمد شاملو البته تنها شاعر نبود و به تعبیر دکتر شفیعی کدکنی مختلف‌الاضلاع بود - فرهنگ‌نویسی و روزنامه‌نگاری یا ترجمه و فعالیت اجتماعی و مدنی و موضع‌گیری - اما به اینها هم به احتمال در صفحاتی که به یاد ۱۰۰ ساله شدن شاعر در همین شماره پیش چشم است، پرداخته خواهد شد. حاجت به ستایش هم نیست وقتی خود سروده باشد: که گفته است / من آخرین بازمانده فرزانتان زمین‌ام؟ / من آن غول زبلیلم که در استوای شب ایستاده است

از این رو می‌توان سراغ چند فقره سرزنش رفت و مشخصاً از یکی که انگ بیگانگی با ایران‌دوستی به سبب باور به انسان‌گرایی و جهان‌وطنی است رفع اتهام کرد. هرچند که هر صاحب اثر چه در هنر و ادبیات و چه در هر عرصه دیگر دو ساخت دارد: یکی زیست شخصی اوست که کمابیش مانند دیگر آدمیان است: حکایت زاده شدن و بالیدن، به شغلی برای گذران زندگی اشتغال داشتن و عشق ورزیدن، تشکیل خانواده و فرزند یا فرزندان برای گذاشتن (یا نگذاشتن) و اینجا و آنجا رحل اقامت گزیدن و در فرجام بیماری و پیری و رفتن که در برخی در میانه راه رخ می‌دهد و فرصتی است و سفری ولو کوتاه: فرصت کوتاه بود و سفر، جان‌کاه / اما یگانه بود و هیچ کم نداشت.

از این منظر بدسلیقگی است اگر به جای نشستن بر سر سفره مثنوی معنوی با ۲۵ هزار بیت یا دیوان شمس مولانا با ۳۵ هزار بیت سراغ این بخش و آن قسمت از زندگی شاعر رفتن و مذهب او را جستن در حالی که خود پیشاپیش گفته است: در بیان این سه کم جُنبان لبّت / از ذهاب و از ذهاب و از مذهب < ۱۲

اسلام و حقوق بشر
گفتاری از **حسین مobarraz**
به مناسبت روز جهانی حقوق بشر

کمبرود بودجه، دانشگاه خلاصه
گفت و گویا استادان دانشگاه و مدیران وزارت علوم
درباره طرح کاهش سال‌های تحصیل

یارانه پنهان و بنزین
یادداشتی از **هادی کحال‌زاده**
به بهانه اجرای مصوبه دولت برای سوخت

توافق جدید؟

گمانه‌زنی درباره دور جدید همکاری ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

برتری اقتصادهای نوظهور

بررسی مقایسه‌ای
سه گزارش OECD
نشریه اکونومیست
و صندوق بین‌المللی پول
از شرایط کشورها در ۲۰۲۵

سرمقاله

و چه می‌دانید تورم چیست؟

صفحه اقتصادی امروز هم‌میهن درباره اقتصادهای موفق جهانی است که خلاصه‌ای از گزارش‌های نهادهای معتبر اقتصادی جهان است. در این گزارش تنها ویژگی مهمی که برای ایران ذکر شده وضعیت تورم ما است که برخلاف همه کشورهای منطقه شاخص تورم در ایران نه تنها بالاست بلکه افزایشی هم است. بر اساس گزارش صندوق بین‌المللی پول و در موضوع تورم، جمهوری اسلامی ایران همچنان یک استثنا در منطقه به حساب می‌آید و تورم در این کشور به دلیل فشارهای نرخ ارز، سیاست‌های پولی و مالی سهل‌گیرانه و تحریم‌های بین‌المللی افزایش یافته است. این در حالی است که حتی در مصر، تورم از بالاترین حد قبلی روندی نزولی یافته است. به نظر ما تورم امسال در ایران به احتمال زیاد رکورد تورم دولت سیزدهم را هم خواهد شکست. مسئله تورم به جز دوره اصلاحات که تا حدودی متعادل و مهار شده بود، در همه دولت‌های پس از انقلاب همواره یک مسئله بحران‌ساز بوده است و البته از سال ۹۷ به این سو تشدید شده، و اندازه آن نسبت به گذشته یک پله افزایش یافته است و بعید نیست که از سال جدید میلادی نیز یک پله دیگر افزایشی شود و به متوسط ۵۰ درصد و بیشتر برسد. مهمترین مسئله در تورم عدم پذیرش ماهیت تورم و علل ایجادکننده آن از سوی سیاست‌گذاران است. به زبان ساده‌تر تورم محصول افزایش نقدینگی است که حکومت و دولت از طریق ایجاد آن ارزش پول مردم را کم می‌کنند. دقیقاً مثل ریختن آب داخل شیر است. این کار خلاف مسلم شرعی است ولی به‌خوبی و بی‌سروصدا انجام می‌شود. البته فراموش نکنیم که علل افزایش نقدینگی در موضوعات دیگر است. تحریم هزینه‌های صادرات و واردات را زیاد و مقدار آن را کاهش داده و در نتیجه درآمد دولت را کم می‌کند و فضای امنیتی و جنگ هزینه‌های حکومت را بالا می‌برد و مدیریت‌های ناکارآمد و مقررات نادرست و فساد هم به تولید و بهره‌وری لطمه می‌زنند و همه اینها موجب می‌شود که کسری بودجه را از طریق ریختن آب نقدینگی داخل شیر بودجه تأمین کنند که کیفیت شیر را کم و کمتر می‌کند. اگر عوارض نقدینگی فقط منحصر به اقتصاد بود می‌شد تحمل کرد ولی تبعات اخلاقی و اجتماعی آن بسیار ویرانگر است. تورم تجربه بسیار بد جوامع است. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی که روند تورم فرونی گرفته بود یک نویسنده روس نوشت که «مردم روسیه نمی‌دانند که چگونه زندگی کنند که شرمگین نباشند». این فقط بخشی از عوارض تورم است که زندگی عزتمندانه و بدون شرمگینی را برای بسیاری از مردم ناممکن می‌کند. آنان که دنبال افزایش فرزندآوری هستند و در عین حال بی‌توجه به تورم کمرشکن باید متوجه تبعات سیاست‌های رسمی خود باشند که مردم نمی‌توانند فرزند بیاورند و از سیر کردن آنان ناتوان و شرمگین باشند. < ۱۲

با تاکید بر مقاومت ملی در برابر فشارهای خارجی صورت گرفت:

واکنش رهبری به احتمال تکرار جنگ

برخی مرتب احتمال تکرار درگیری نظامی را مطرح می‌کنند و بعضی هم عامدانه در این موضوع می‌دمند تا مردم را دل به شک نگه دارند و دلهره ایجاد کنند که ان شاء الله موفق هم نمی‌شوند

در حاشیه اجلاس عشق‌آباد مطرح شد:

وعده‌پوتین به پزشک‌های برای حمایت از ایران